

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

for uddannelserne. Indholdet i uddannelserne søges isoleret fra modsætningerne i samfundet og ensidigt tilpasset ønsket om en veltilpasset arbejdskraft. Indflydelsen fra EF er helt klar.

De titusinder af unge arbejdsløse og de tusinder af uddannelsessøgende, der er nødsaget til at have erhvervsarbejde under uddannelsen, udnyttes til grov underbetaling specielt inden for handels- og serviceområdet, ikke alene fordi der her er en relativt lav faglig organisering, men også fordi der her er en række små erhvervsdrivende, der presset af kædeforretningernes ublu konkurrence faktisk tvinges til en grov udnyttelse af unge både fysisk og økonomisk, og det vel at mærke til et arbejde, der oftest er blottet for nogen som helst fremtid og perspektiv for ungdommen.

En stor del af ungdommen forvirres over det enorme spring mellem idealer og den virkelighed, der bydes dem. De oplever nok en personlig vrede over de frustrationer og de uretfærdigheder, der bydes dem, men ofte opleves det som helt personlige problemer, som manglende evner eller manglende held, hvorfor oplevelsen ikke automatisk fører til, at problemerne sættes i sammenhæng og fører til en egentlig politisk afklaring.

Disse tendenser underbygges og forstærkes af monopolernes massive ideologiske krigsførelse mod ungdommen. Idoldyrkelse og stjerneræs i musik, film og sport udnyttes til at skabe urealistiske drømme og forventninger, systematisk forvrøvling af alle større og sammenhængende samfundsmæssige problemer og oplæsning af mindre og isolerede detailproblemer udnyttes til at skabe forvirring og ligegyldighed.

På denne baggrund er det særdeles positivt, at langt størstedelen af de unge viser deres protest gennem kravet om uddannelse, og det er helt forståeligt, at de udnytter de muligheder, der er. Uddannelse er reelt Danmarks eneste råstof, derfor er det mere end glædeligt, at de unge efter undervisningspligtens ophør søger videre i uddannelsessystemet. At gymnasiet derved sprænges er ikke de unges skyld. Løsningen må være en fortsat udbygning og reform af gymnasiet, bl. a. med hensyn til lærerskematimeforbrug, klassekvotienter og de fysiske rammer.

Derudover bør der iværksættes udviklingsarbejde med henblik på at opfylde målsæt-

ningen for en 12-årig enhedsskole, hvor de 16-19-åriges uddannelse sammen med folkeskolens grunduddannelse udgør et sammenhængende uddannelsesforløb.

Undervisningen i 10.-12. skoleår skal tage sigte på en almindende undervisning med polyteknisk indhold, der giver eleverne teoretiske og praktiske færdigheder, der er nødvendige og forsvarlige for enhver videreuddannelse. Uddannelsen bør omfatte fag af alment kulturelt og samfundsmæssigt indhold, naturvidenskabelige fag og undervisning i modersmål og fremmedsprog fælles for alle elever.

Herudover indeholder uddannelsen fag, der umiddelbart kan kvalificere eleverne til at fortsætte en lærlingeuddannelse eller en mellemteknisk videreuddannelse.

På alle trin af uddannelsen gives eleverne erhvervs- og studievejledning, og al undervisning skal gives af uddannede lærerkræfter.

På kortere sigt vil kravet om en almen uddannelse, der skal bringes i overensstemmelse med samfundets økonomiske, teknologiske og kulturelle udvikling, passende kunne starte med en revision af indholdet i gymnasiet. Der bør omgående indføres fri adgang til EFG-uddannelserne, så der herved bliver ligestilling med fri adgang til gymnasiet.

De tomme pladser, der findes rundt om på landets tekniske skoler, er ikke udtryk for, at de unge ikke ønsker denne uddannelse. Det er først og fremmest fjernelsen af lønnen i basisåret, der afholder mange fra at starte på EFG-uddannelsen, men man vil fra samfundets side hellere yde bidrag til mere eller mindre besynderlige beskæftigelsesprojekter, der kun kvalificerer til én ting, nemlig til retten til at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse, end yde hjælp til en faglig uddannelse.

Trods interesse for uddannelse med presset på uddannelsesinstitutionerne til følge er der stadig en meget stor del af de unge og her især de unge kvinder, der ikke får uddannelse ud over folkeskolen; de kaldes smagfuldt restgruppen. Det er denne gruppe unge, folketings burde udvise den allerstørste omhu for. Denne gruppe unge vil eksistere lige så længe, man ikke tilbyder dem reelle uddannelsesmuligheder.

Efter kommunisternes mening ligger løsningen i en obligatorisk 12-årig uddannelsespligt. Denne gruppe hjælpes ikke ved, at adgangskriterierne i almindelighed sænkes eller